

Fredag, 22 juni 2018

Potentialer og udfordringer i samarbejdet mellem forskning og praksis – hvad siger den ledende sundhedsplejerske?

Skrevet af Ursula Hofeldt

Susanne Dahl er ledende sundhedsplejerske i Frederiksberg Kommune og er stor fortaler for, at der bliver forsket i sundhedsplejeordningen. Derfor har hun indgået et samarbejde med forskerne fra CRUNCH, hvor de undersøger effekten af et universelt forældrekursus i Frederiksberg Kommune. Center for Børneliv har talt med Susanne om hendes erfaringer med samarbejdet.

Hvad var motivationen fra Frederiksberg sundhedsplejes side for at være med i forskningsprojektet Dit Første Barn?

“Fra min side var motivationen, at vi efter politisk ønske skulle implementere forældreklasser i Frederiksberg Kommune. Jeg har hele tiden tænkt, at hvis vi skulle have forældreklasser, så skulle der også findes noget mere forskning om det. Jeg synes generelt, at vi skal have mere forskning indover sundhedsplejen, så vi ved, at det, vi gør, også hjælper. Derfor har det hele tiden været min kæphest, at forskere og fagprofessionelle skal samarbejde mere. Jeg kendte Miriam (Miriam Wüst, forsker på CRUNCH) i forvejen, så her så jeg en oplagt mulighed for at indgå i et samarbejde med et forskningsprojekt.”

Susanne Dahl

Susanne har en master i Sundhedspædagogik fra DPU og arbejder til dagligt som ledende sundhedsplejerske i Frederiksberg Kommune. Hun er fortaler for mere samarbejde mellem forskning og praksis, og sidder i bestyrelsen som formand for Center for Børnelivs bestyrelse.

Hvem tog initiativ til samarbejdet?

“I Frederiksberg Kommune havde vi fået midler til at starte et forældrekursus, men vi havde ikke nok ressourcer til at gennemføre kurset for alle førstegangsfødende. Derfor skulle vi finde en metode til at udvælge, hvilke forældre der kunne deltage i kurset. Samtidig havde

Miriam fået midler til CRUNCH-projektet, og hun syntes, at det her med forældreklasser kunne være enormt spændende at forske i. Fra forskernes side var det faktisk en fordel, at vi ikke kunne tilbyde kurset til alle forældre, fordi vi så kunne tildele kurset ved lodtrækning og samtidig sørge for at have en indsatsgruppe og en kontrolgruppe, som er nødvendigt for at lave en effektmåling. Så på den måde var det et oplagt samarbejde fra begge sider."

"Forskningen kan jo hjælpe os til at finde ud af, hvad det er, der virker."

Hvad får I som sundhedsplejersker ud af, at der bliver lavet forskning på jeres felt?

"Vi kan bruge forskningen til at finde ud af, om forældrekurser er noget, vi skal fortsætte med eller ej. Dét at implementere forældrekurser omlægger dagligdagen for sundhedsplejersker, da det medfører nogle nye arbejdsgange. For en sundhedsplejerske kan det måske være en udfordring pludselig at skulle stille sig op og undervise. Så det har været vigtigt at skabe inkludering og involvering af alle parter fra starten, så der ikke kommer en negativ stemning omkring det at have forskning indover – i stedet har vi fokuseret på, at forskningen jo kan hjælpe os til at finde ud af, hvad det er, der virker. Derudover er forældrekurser formentlig noget, der er kommet for at blive, og det her forskningsprojekt giver os en mulighed for at finde ud af, hvordan vi gør det på den bedst mulige måde – til gavn for familien og barnet."

Hvad har indtil nu været de største udfordringer ved at være kommunal samarbejdspartner i et forskningsprojekt som dette?

"Hvis jeg skal være helt ærlig, så synes jeg faktisk ikke, at der har været de store udfordringer i samarbejdet. Jeg synes, det har været enormt nemt at arbejde sammen med en forskningsinstitution, og jeg synes, at projektet har været godt styret. Den største udfordring har været at få nok familier inkluderet i projektet, fordi vi i sundhedsplejen ikke får besked om de gravide mødre, og derfor har det været svært at rekruttere så mange, som vi gerne ville have med. Det har været lidt tag-og-giv fra begge sider, fordi vi hele tiden måtte holde fast i, at vi ikke kunne inkludere alle, fordi forskerne skulle bruge en kontrolgruppe – men samtidig var vi fra sundhedsplejens side også interesserede i at få så mange igennem kurset som muligt."

Hvordan spiller de forskellige interesser sammen i sådan et projekt?

"Der er mange interesser på spil. Der er både den politiske interesse, medarbejderinteresserne og den forskningsmæssige interesse – og så er der hele min ledelsesgruppe. Fra politikernes side er der selvfølgelig et behov for resultater hurtigt, og derfor kommer de også indimellem og banker på og spørger, om det går fremad. Men lige nu er projektet jo stadig i gang, så vi har ikke særligt mange resultater endnu – forskerne kan først sige noget om effekten af kurset, når dataindsamlingen er afsluttet i sommeren 2019. Så derfor er det også vigtigt at bevare tålmodigheden."

"Jeg håber, at erfaringerne også bliver til gavn for andre kommuner. Det er jo dét, der er godt ved forskning, og dét der er godt ved at få det op på et højere plan – så bliver det også en måde, hvor vi kan lære af hinanden."

Hvad kunne have forbedret samarbejdet og processen?

"Jeg tænker, at hvis jeg kunne lave noget om, så ville jeg invitere forskerne ind, så de kunne forklare ned i detaljen, hvordan forskningsprojektet ville foregå, sådan så alle parter var indforstået med processen. På den måde var vi måske blevet bedre klædt på kommunalt til at forstå alle de detaljer, som forskerne lægger meget vægt på, men som måske nogle gange virker uvæsentlige. For at skabe bedre forståelse og dialog, havde det derfor været godt at sammenkøre tingene lidt mere – for eksempel kunne vi have haft nogle plancher hængende, der illustrerede projektet og tidshorisonten, for netop at få den langtidstænkning med, som forskerne sidder med."

Hvad håber du, som ledende sundhedsplejerske, at få ud af dette samarbejde – både undervejs og når projektet afsluttes?

"Jamen, jeg håber jo at finde ud af, om al den energi, vi har lagt i det, har båret frugt. Jeg håber specielt, at fædre får noget ud af kurset, og at de føler, at de er blevet mere inkluderede. Det bliver også spændende at se, om der er en forskel i forhold til kontrolgruppen, som har modtaget de almindelige sundhedsplejerskebesøg – har dem, der har deltaget i kurset en anderledes forældresikkerhed, når barnet er 4 måneder og 8-10 måneder? (Her besvarer forældrene spørgeskemaer). Forskningen siger jo, at det ofte er de ressourcestærke forældre, der kommer til de her kurser, så jeg er spændt på at se, hvad de så får ud af det? Og er det noget, vi kan forebygge? Er der noget vi skal være på forkant med? Med al den viden, så håber jeg, at vi kan videreudvikle kurset, så det giver endnu bedre mening for deltagerne. Det sidste, jeg håber på er, at erfaringerne også bliver til gavn for andre kommuner. Det er jo dét, der er godt ved forskning, og dét der er godt ved at få det op på et højere plan – så bliver det også en måde, hvor vi kan lære af hinanden."

"Det er vigtigt, at vi hele tiden tænker, at sundhedsplejen skal blive den mest moderne sundhedspleje – og en måde man kan opnå det på er jo i samarbejde med forskerne."

Har du nogen gode råd til andre kommuner eller faggrupper, der overvejer at indgå i et forskningsprojekt?

"Jeg tænker: Bare gør det! Jeg tror, at det, der er vigtigt, er, at man kan se, at det er noget som man i sundhedsplejerskeregi – eller i andre faggrupper – får noget ud af, og at det højner ens fagområde, så man får nye veje, man kan følge i fremtiden. Det er vigtigt, at vi hele

tiden tænker, at sundhedsplejen skal blive den mest moderne sundhedspleje – og en måde man kan opnå det på er jo i samarbejde med forskerne. Jeg tænker også, at det er vigtigt, at man i fællesskab lægger de trædesten, man kan gå på, og får lagt dem sådan, så alle kan se meningen med, hvilken vej vi er på vej hen. I dette projekt var det vigtigt, at vi udarbejdede processen i fællesskab, for alt det med samarbejdet og fællesskabet gør, at der er mere forståelse fra begge sider undervejs.”

Se [her](#), hvis du vide mere om CRUNCH og forskning i tidlige indsatser på børneområdet.

• Faktaboks:

CRUNCH – Center for Research on Universal Child Policies – er et samarbejde mellem VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, Aarhus Universitet, Københavns Universitet, Frederiksberg Kommune og Center for Børneliv. CRUNCH er et flerårigt projekt, der undersøger effekten af tidlige, universelle børneindsatser i Danmark.

Dit Første Barn er et fireårigt (2016-2019) følgeforsknings-projekt, der har til formål at give praksisnær og valid viden om effekten af universelle forældrekurser for børn og familiers trivsel. Projektet er et samarbejde mellem Frederiksberg Kommune og CRUNCH.

Tweet

Like Be the first of your friends to like this.